

rende Skolelærer og Degn samt Organist i Ste-
rup, Flensborg Amt, om en forøget aarlig Un-
derstøttelse.

Endelig er der ved Folkethingetsmanden for
Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) indbragt
et Andragende fra Eovald Tang Christensen om
Understøttelse af Staten til forsat Udgivelse af
Folketviser, Sagn og Eventyr.

Alle de nævnte Andragender ville blive over-
givne til Finantsudvalget.

Næste Møde vil blive afholdt førstkommende
Onsdag Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da
være:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Bestyrelsen af Statsbanerne.

Mødet havet Kl. 2.

Tyvende Møde.

Onsdagen den 6te November Kl. 1.

Sekretæren, Spimark, oplæste Protokollen for
forrige Møde, som derefter blev understrevet.

Formanden (Krabbe): Fra Lands-
thingets Formand har jeg modtaget et Forslag
til Lov, hvorved Indspørsret meddeles forskellige
Udlændinge, Forslag til Lov om en Forandring
i § 21 i Lov af 6te Juli 1867 om Landkom-
munernes Styrelse og i § 26 i Lov af 26de
Maj 1868 om Kjøbstadkommunernes Styrelse,
samt Forslag til Lov angaaende Forandring i
Lov om den kommunale Beskatning i Kjøbstæderne
udenfor Kjøbenhavn af 11te Februar 1863 med
Anmodning om, at disse Lovforslag, der ere ved-
tagne af Landstinget, maatte blive forelagte her
forelæggelsen fler herved.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til
Lov om Bestyrelsen af Statsbanerne.
(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Dan: Naar man sammenligner det fore-
liggende Lovforslags Indhold med dets Titel,
bliver man skuffet, thi efter Titelen skulde det
være en Lov om Statsbanernes Styrelse, men
det vil jo indrømmes, at det dog i alt Væsentligt
er en Lov om Lønning for Embedsmændene ved
disse Statsbaner. Denne Bemærkning skal imid-
lertid ikke fra min Side paa nogen som helst Maade
være en Indvending imod Lovforslaget i sin Al-
mindelighed, idet jeg finder, at det er i sin Orden,
at der er en Lov om disse Forhold, som her
omhandles. — Derimod har jeg med Hensyn til
Lovens Enkeltheder adskillige Ting at bemærke.
Der er nu for det Første Direktørens Lønning i
§ 1. A. Den er sammensat paa en temmelig
kunstig Maade af flere forskellige Faktorer, og det
forekommer mig, at den, ligesom ogsaa de andre
Lønninger, i sin Helhed bliver tilstrækkelig høi for
ikke at sige for høi. Den er, jo nemlig sammensat
af tre Faktorer: den første er den faste Del,
som er 2,500 Kr.; dernæst 50 Kr. pr. Banemil
af de nu bestaaende Baner, hvilket bliver,
naar man lægger det sidst afslagne Driftsregnskab
til Grund, nemlig det for 1877—78, 5,350
Kr., og dernæst Halvdelen af Driftsoverstudet
paa en Banemil, som efter det samme Regnskab
beløber sig til 5,689 Kr. Sele Bederlaget eller
Lønningen vil herefter blive 13,539 Kr. med et
runt Tal. Det forekommer mig nu, at dette er
en temmelig rundelig, for ikke at sige for runde-
lig Lønning. Med Hensyn til de følgende Ga-
ger skal jeg ikke udtale mig videre, men kun
bemærke, at jeg fastholder og hævder min Anskuelse
ogsaa her angaaende Lønningernes Styrelse. Der-
næst skulde jeg tillade mig en Bemærkning med
Hensyn til § 3. Der tales jo i andet Stykke om
Præmier, som skulle uddeles til saadanne Embeds-
mænd, der gjøre Besparelser. Det forekommer
mig nu, at dette ikke er heldigt, idet det ligesom
skaar den Grundsatning fast, at det, at gjøre sin
Pligt, skulde være en Undtagelse fra Reglen, og
at man i saa Henseende skulde belønnes eller have
en Præmie, Noget, jeg fra mit Standpunkt ikke
kan give min Samstemning eller Tilslutning. — Hvad
der næst § 7 angaar, saa ligger deri et Spørgs-
maal, som jeg principmæssig altid har været imod,
udtalt mig imod og stemt imod, hvorfor jeg og-
saa i lige Maade maa være imod det her. Jeg
kan ikke give min Stemme til en Bestemmelse,
som gaar ud paa, at Embedsmænd ikke maa ind-
tænke deres Bepæring med Hensyn til Lønnings-
ansættelser og Sligt for Domstolene, men at de
i saa Henseende skulle være underkastede Inden-
rigsministerens Bestemmelse som eneste højeste In-
stans. Jeg kan ikke se, at dette er rigtigt, da
Embedsmændene jo ogsaa ere Borgere i Lan-
det, og jeg mener, at de maa have de samme
borgerlige Rettigheder som andre almindelige Bor-
gere. — Dernæst har jeg en Bemærkning at gjøre
ved § 10. Deri er jo bestemt, hvad jeg finder